

دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی - دانشگاه تهران

فرم ترجمان دانش

دانشکده پرستاری - مامایی شهید بهشتی رشت

عنوان طرح: بررسی ارتباط اثر زمان در دریافت داروی فعال کننده پلاسمینوژن بافتی بر پیامد بالینی و عوامل تاخیری مرتبط با آن در بیماران مبتلا به سکته مغزی ایسکمیک حاد مراجعه کننده به بیمارستان پورسینای رشت از دیدگاه پرستاران سال ۱۴۰۰.

مجری طرح و همکاران: طاهره خالق دوست محمدی، دکتر عاطفه قنبری خانقاه، دکتر سامان معروفی زاده، محبوبه محمدنژاد.

مخاطبان: مدیران بیمارستان و دانشگاهها، پزشکان و پرستاران.

مهمترین یافته ها و کاربرد آنها:

براساس نتایج مطالعه حاضر، تفاوت آماری معنی داری بین نمرات عوامل تأخیری مرتبط بر زمان دریافت دارو وجود دارد. به طور کلی مهم ترین عوامل تاخیری مرتبط با زمان دریافت داروی فعال کننده پلاسمینوژن بافتی به ترتیب مربوط به عوامل "بیمار و همراه بیمار"، "نورولوژیست"، "آزمایشگاه"، "تصویربرداری"، "تجهیزات بیمارستانی و سایر کادر درمان" و "کادر پرستاری" بود. ولی تفاوت آماری معنی داری بین درصد فوت درون بیمارستانی در افراد با زمان درب به سوزن (DTN) کمتر از ۶۰ دقیقه و افراد با DTN بزرگتر از ۶۰ دقیقه مشاهده نشد.

از آنجایی که پرستاران نقش مهمی در شناسایی و درمان سریع بیماران دارند و با توجه به دیدگاه مهم پرستاران در رابطه با عوامل تاخیری، می توان نتایج این پژوهش را در برنامه های آموزش پرستاری و مباحث آموزشی مربوط به عوامل موثر بر زمان دریافت داروی فعال کننده پلاسمینوژن بافتی و ارائه راهکارهایی جهت کاهش این زمان گنجانده و همچنین پژوهش و نتایج حاصل از آن می تواند به عنوان یک منبع علمی برای سایر پژوهشگرانی که در آینده قصد انجام مطالعات مشابه در این زمینه را دارند مورد استفاده قرار گیرد.

کلید واژه ها: فعال کننده پلاسمینوژن بافتی، سکته مغزی، تاخیر درمان، پیامد، زمان درب به سوزن.